

The Sunday Shepherd

Descent of the Holy Spirit
Ukrainian Orthodox Church (Sobor)
in Regina

1305 – 12th Avenue
Regina, SK S4P 4L6

Український Православний
Собор Зіслання Св. Духа в
Реджайні

And serving the congregations of
St. Michael's in Candiac,
Selo Gardens Chapel,
St. Volodymyr's in Moose Jaw

Parish Bulletin for the week of October 27, 2019

Office and Mailing Address: 1920 Toronto Street, Regina, SK S4P 1M8

e-mail: dhsuosregina@sasktel.net Website: <http://www.uocregina.ca/>

19-та. НЕДІЛЯ ПО П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ. ГОЛОС – 2-ий. НЕДІЛЯ
СВЯТИХ ОЦІВ СЬОМОГО ВСЕЛЕНСЬКОГО СОБОРУ (787).

19-th. SUNDAY AFTER PENTECOST. TONE - 2. HOLY FATHERS OF
THE 7-th. ECUMENICAL COUNCIL (787).

Please let Father Volodymyr know of anyone who is in the hospital or is convalescing at home or if you may, for any other reason, wish to have a visit from Father please call (306) 581-5600.

Orthodox faith teaches us the importance of interceding on behalf of others through Prayer. In our prayers today please remember the following faithful who are hospitalized, convalescing or ill: Individuals will be kept on the prayer list for one month

Madeline 10-4	Doug 10-4	Gladys 10-4	William O 10-4
Thomas 10-4	Ksenia 10-4	Donna 10-4	Hania 10-4
Diana Ov 10-4	WallyK 10-4	Sophie 10-4	Mary R 10-4
Bill D 10-4	FrBohdan10-4	Orest 10-4	Steve 10-4
Edward B 10-4	Marge 10-4	Andrea 10-4	Bill Ber10-4
Natalia 10-4	Fr. Taras10-4	Vasyl 10-4	John S 10-4
Nick 10-4	Larissa 10-4	Eileen G 10-4	Jean T 190-4
Kim 10-4	Bill W 10-4	Anne 10-4	Georgina 10-4

§

And those in care homes or similar situations:

Carolina Miller	Bill Warnyca	Larry Trafananko	Ann Fellingner
Christina Spak	Doreen Kuyek	Mary Rublitz	

(Please let Bulletin Editor Yaroslav Lozowchuk (306-501-9200) know if there are others who we should pray for.)

We pray for peace in Ukraine. Вічна Пам'ять! Memory Eternal to all (12,000 plus) who died in the conflict in Ukraine and we pray for the healing of the 20,000 maimed these past weeks and months.

- **Let us also remember in prayer:**
  - **the needs of those suffering from persecution and forced migration of the Muslim Rohingya minority by the State of Myanmar.**
  - **starvation facing the people Sudan and Yemen.**
  - **The continuing horrible destruction in Syria and the Middle East.**
  - **Let us also pray that the Lord bless the ministry in our midst of our pastor.**
  - **We thank God – the Holy Trinity for the blessed decision of the Patriarch of Constantinople to grant autocephaly to the Ukrainian Orthodox Church – an answer to prayer of the Ukrainian people over the last number of centuries.**
  - **We pray that the Holy Spirit guide the newly instituted autocephalous Orthodox Church of Ukraine in its formation and that it truly become a beacon of God's love in the world in the 21st Century.**
  - **We pray that the Lord bless the newly elected President of Ukraine and deputies of Verchovna Rada with wisdom and virtue.**
  - **We pray for good harvest weather so that our farmer can complete harvesting their crops.**
  - **We pray that the Lord bless our new Federal leadership to make just and acceptable to God decisions.**

A REQUEST TO OUR MEMBERSHIP FROM FATHER VOLODYMYR AND THE PARISH COUNCIL

If you have questions about the faith or about any aspect of our church community life then please ask them in person of Father Volodymyr or Parish Council President Warnyca or if you do not feel comfortable in raising them in person then please submit them in writing either to Father or to our Parish Council President Orest or leave them on the Tetrapod at the end of the Divine Liturgy.

ТРОПАР НЕДІЛНИЙ НА ГОЛОС 1

Коли зійшов Ти до смерті, Життя безсмертне, тоді ад умертвив Ти сьйвом Божества. Коли ж і померлих із глибин підземних воскресив Ти, всі сили небесні взивали: “Життядавче, Христе Боже наш, слава Тобі.

ТРОПАР СВЯТИМ ОТЦЯМ НА ГОЛОС 8

Препрославлений Ти, Христе Боже наш, що Отців наших, наче світла, на землі поставив і через них до віри істинної нас усіх привів. Многомилосердний, слава Тобі.

КОНДАК НЕДІЛЬНИЙ НА ГОЛОС 2

Воскрес еси із гробу, Всесильний Спасе, і пекло, побачивши чудо, злякалося, і мертві воскресли, а творіння ж, бачачи, радується разом з Тобою і Адам веселиться, і світ, Спасе мій, оспівує Тебе повсякчасно.

СЛАВА Отцю і Сину і Святому Духові.

КОНДАК СВЯТИМ ОТЦЯМ НА ГОЛОС 8

Із Отця неказанно возсіявши Син, з жони родився подвійний єством. Його видячи, не відрікаємося виду зображення, але його, благочесно написавши, вірно почитаємо. І ради того Церква, держачи істинну віру, цілує ікону вочоловічення Христового.

І НИНІ і повсякчас і на віки вічні, Амінь.

БОГОРОДИЧНИЙ НА ГОЛОС 6

Заступнице християн усердная, молитвенниця до Творця надійная, не зневаж молитви грішників, але прийди швидше, як Благая, на поміч нам, що з вірою взиваємо до Тебе, поспіши на молитву і скоро прийди на благання, бо Ти заступаєшся завжди за тих, що шанують Тебе, Богородице.

ПРОКИМЕН НА ГОЛОС 2

Господь моя сила і моя пісня і Він став моїм спасінням.

Караючи, покарав мене Господь, але не віддав мене на смерть.”

ДРУГИЙ ПРОКИМЕН НА ГОЛОС 4

Благословен еси, Господи, Боже отців наших, і хвальне, і прославлене Ім'я Твоє навіки.”

TROPAR SUNDAY IN TONE 2

When You descended to death, O Life Immortal, You destroyed hades with the lightning of Your Divinity. And when from the depths You raised the dead, all the powers of Heaven cried out: O Giver of Life, Christ our God, glory to You.

TROPAR OF THE HOLY FATHERS IN TONE 8

You are most glorious, O Christ our God. You have established the Holy Fathers as lights on the earth, and through them, You have guided us all to the True Faith. Glory to You, O most Compassionate One.

KONDAK OF SUNDAY IN TONE 2

You arose from the tomb Almighty Saviour, and Hades was terrified on beholding the wonder, and the dead arose and creation seeing this, rejoices with You, and Adam is joyful, and the world, O my Saviour, praises You forever.

GLORY to the Father and to the Son and to the Holy Spirit.

KONDAK OF THE HOLY FATHERS IN TONE 8

The Son, who shone forth from the Father ineffably was born of a woman, twofold in nature. Seeing Him, we do not deny the image of His form but depict it piously and revere it faithfully, and because of this, the Church, which holds the true faith, kisses the icon of Christ's incarnation.

NOW AND FOREVER and to the ages of ages. Amen.

KONDAK IN TONE 6.

O protection of Christians that cannot be put to shame, unchanging mediation unto the Creator, do not despise the suppliant voices of sinners, but be quick to come to our aid, O Good One, who in faith cry out to You: hasten to intercessions and come quickly to make supplication, for You, O Theotokos, always protect those who honor You.

PROKIMEN IN TONE 2

The Lord is my strength and my song, and He has become my salvation.

With chastisement the Lord has chastened me, but He has not given me over to death.

ANOTHER PROKIMEN IN TONE 4

Blessed are You, Lord God of our Fathers, and praised and glorified is Your Name to the ages.

Апостол – Epistle

2 ДО КОРИНТЯН 11:31-12:9

Ukrainian Bible (UKR)

³¹ Знає Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, а Він благословенний навіки, що я не говорю неправди.³² У Дамаску намісник царя Арети стеріг місто Дамаск, щоб схопити мене,

³³ але по мурі мене спущено в коші віконцем, і я з рук його втік!

12 Не корисно хвалитись мені, бо я прийду до видінь і об'явлень Господніх.

² Я знаю чоловіка в Христі, що він чотирнадцять років тому чи в тілі, не знаю, чи без тіла, не знаю, знає Бог був узятий до третього неба.

³ І чоловіка я знаю такого, чи в тілі, чи без тіла, не знаю, знає Бог,

⁴ що до раю був узятий, і чув він слова невимовні, що не можна людині їх висловити.

⁵ Отаким похвалюся, а собою хвалитись не буду, хіба тільки своїми немочами.

⁶ Бо коли я захочу хвалитись, то безумний не буду, бо правду казатиму; але стримуюсь я, щоб про мене хто більш не подумав, ніж бачить у мені або чує від мене.

⁷ А щоб я через пребагато об'явлень не величався, то дано мені в тіло колючку, посланця сатани, щоб бив в обличчя мене, щоб я не величався.⁸ Про нього три рази благав я Господа, щоб він відступився від мене.⁹ І сказав Він мені: Досить тобі Моєї благодаті, бо сила Моя здійснюється в немочі. Отож, краще я буду хвалитись своїми немочами, щоб сила Христова вселилася в мене.

2 Corinthians 11:31-12:9

New Revised Standard Version (NRSV)

³¹ The God and Father of the Lord Jesus (blessed be he forever!) knows that I do not lie. ³² In Damascus, the governor under King Aretas guarded the city of Damascus in order to seize me, ³³ but I was let down in a basket through a window in the wall, and escaped from his hands.

12 It is necessary to boast; nothing is to be gained by it, but I will go on to visions and revelations of the Lord. ² I know a person in Christ who fourteen years ago was caught up to the third heaven—whether in the body or out of the body I do not know; God knows. ³ And I know that such a person—whether in the body or out of the body I do not know; God knows— ⁴ was caught up into Paradise and heard things that are not to be told, that no mortal is permitted to repeat. ⁵ On behalf of such a one I will boast, but on my own behalf I will not boast, except of my weaknesses. ⁶ But if I wish to boast, I will not be a fool, for I will be speaking the truth. But I refrain from it, so that no one may think better of me than what is seen in me or heard from me, ⁷ even considering the exceptional character of the revelations. Therefore, to keep me from being too elated, a thorn was given me in the flesh, a messenger of Satan to torment me, to keep me from being too elated. ⁸ Three times I appealed to the Lord about this, that it would leave me, ⁹ but he said to me, “My grace is sufficient for you, for power^[1] is made perfect in weakness.” So, I will boast all the more gladly of my weaknesses, so that the power of Christ may dwell in me.

АЛИЛУЯ НА ГОЛОС 2

Вислухайє тебе Господь в день скорботи, захистить тебе Ім'я Бога Якова. Аلیلія.

Господи, спаси царя, і вислухай нас, в який би день ми не звертались до Тебе. Аلیلія.

АЛИЛУЯ НА ГОЛОС 1

Бог богів, Господь промовив і призвав землю від сходу сонця до заходу.

.

ALLELUIA IN TONE 2

May the Lord hear you in the day of affliction, may the Name of the God of Jacob defend you. Alleluia.

Lord, save the king and hearken unto us on the day we call upon you. Alleluia.

ALLELUIA IN TONE 1

The God of gods, the Lord, has spoken He has called the earth from the rising of the sun unto its setting. Alleluia.

Євангелія – Gospel

Євангеліє від Луки 8:5-15

Ukrainian Bible (UKR)

⁵ Ось вийшов сіяч, щоб посіяти зерно своє. І, як сіяв, упало одне край дороги, і було повитоптуване, а птахи небесні його повидзьобували.

⁶ Друге ж упало на ґрунт кам'янистий, і, зійшовши, усохло, не мало бо вогкості.

⁷ А інше упало між терен, і вигнався терен, і його поглушив.

⁸ Інше ж упало на добрую землю, і, зійшовши, уродило стократно. Це сказавши, закликав: Хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає!

⁹ Запитали ж Його Його учні, говорячи: Що визначає ця притча?

¹⁰ А Він відказав: Вам дано пізнати таємниці Божого Царства, а іншим у притчах, щоб дивились вони і не бачили, слухали і не розуміли.

¹¹ Ось що означає ця притча: Зерно це Боже Слово.

¹² А котрі край дороги, це ті, хто слухає, але потім приходять диявол, і забирає слово з їхнього серця, щоб не вірували й не спаслися вони.

¹³ А що на кам'янистому ґрунті, це ті, хто тільки почує, то слово приймає з радістю; та кореня не мають вони, вірують дочасно, і за час випробовування відпадають.

¹⁴ А що впало між терен, це ті, хто слухає слово, але, ходячи, бувають придушені клопотами, та багатством, та життєвими розкошами, і плоду вони не дають.

¹⁵ А те, що на добрій землі, це оті, хто як слово почує, береже його в щирому й доброму серці, і плід приносять вони в терпеливості.

Luke 8:5-15

New Revised Standard Version (NRSV)

⁵ "A farmer went out to sow his seed. As he was scattering the seed, some fell along the path; it was trampled on, and the birds ate it up. ⁶ Some fell on rocky ground, and when it came up, the plants withered because they had no moisture. ⁷ Other seed fell among thorns, which grew up with it and choked the plants. ⁸ Still other seed fell on good soil. It came up and yielded a crop, a hundred times more than was sown."

When he said this, he called out, "Whoever has ears to hear, let them hear."

⁹ His disciples asked him what this parable meant. ¹⁰ He said, "The knowledge of the secrets of the kingdom of God has been given to you, but to others I speak in parables, so that,

"though seeing, they may not see though hearing, they may not understand."

¹¹ "This is the meaning of the parable: The seed is the word of God. ¹² Those along the path are the ones who hear, and then the devil comes and takes away the word from their hearts, so that they may not believe and be saved. ¹³ Those on the rocky ground are the ones who receive the word with joy when they hear it, but they have no root. They believe for a while, but in the time of testing they fall away. ¹⁴ The seed that fell among thorns stands for those who hear, but as they go on their way they are choked by life's worries, riches and pleasures, and they do not mature. ¹⁵ But the seed on good soil stands for those with a noble and good heart, who hear the word, retain it, and by persevering produce a crop.

ПРИЧАСНИЙ

Хваліть Господа з небес, хваліть Його в вишніх. Алилуя.

Радуйтеся, праведні, в Господі, праведним належиться похвала. Алилуя.

COMMUNION VERSE

Praise the Lord from the heavens, praise Him in the highest. Alleluia.

Rejoice in the Lord, you righteous, praise befits the upright. Alleluia.

Today the Church remembers the 350 holy Fathers of the Seventh Ecumenical Council under the holy Patriarch Tarasius.

The Synod of 787, the second to meet at Nicea, refuted the Iconoclast heresy during the reign of Empress Irene and her son Constantine VI.

The Council decreed that the veneration of icons was not idolatry (Exodus 20:4-5), because the honor shown to them is not directed to the wood or paint, but passes to the prototype (the person depicted). It also upheld the possibility of depicting Christ, Who became man and took flesh at His Incarnation. The Father, on the other hand, cannot be represented in His eternal nature, because “no man has seen God at any time” (John 1:18).

In Greek practice, the holy God-bearing Fathers of the Seventh Ecumenical Council are commemorated on October 11 (October 27) (if it is a Sunday), or on the Sunday which follows October 11. According to the Slavic MENAION, however, if the eleventh falls on Monday, Tuesday, or Wednesday, the service is moved to the preceding Sunday.

Source: <https://www.oca.org/saints/lives/2017/10/15/70-commemoration-of-the-holy-fathers-of-the-seventh-ecumenical-council>

19-та Неділя по П'ятидесятниці: Справжня свобода! - о. Ігор Куташ

У сьогоднішній Євангелії (Луки 5:1-11 – вона рядова 18-ої Неділі, а цього року читаємо в 19-ту з огляду на Перескок Євангелії від Луки: Ось тут) ми чуємо, як Ісус допоміг рибалкам здобути величезний улов риби після того, як вони цілу ніч натрудилися даремно. Як же це їх здивувало! Це їм була ознака, що вони - в присутності Божества. Хто ж, як не Бог, міг би був їм дати такий колосальний улов, тоді коли вони не могли були зловити нічого, не зважаючи на їхній немалий рибальський досвід та здібність? Ми поміщуємо тут священне зображення другого чудесного улову риби Учнями - після Христового Воскресення (Івана 21:1-21). Такий улов переконав Петра, який вже мав досвід з цього першого чудесного улову, що цей Чоловік, що стояв на березі Тиверіядського Озера і сказав їм знову закинути мережі після марного цілонічного труду – то Сам Воскреслий Господь. Цю картину намалював український митець Василь Нестеренко (він народився в Павлограді в Дніпропетровській області), а знаходиться вона в трапезні Кафедрального Собору Христа Спасителя в Москві. (Дивний збіг у тому, що у митця те ж саме ім'я, що в білоруського ядерного науковця, який народився в Красному Куті в Луганській області, і був героєм тривалого зусилля захистити й допомогти людям, що знаходилися під загрозою наслідків Чорнобильської катастрофи.) Симон Петро пережив відкриття, викликане цим чудом, про те що Христос - дійсно Бог в той сам час, що Він і справжня Людина, як вибух у його душі! Він припав до ніг Ісуса і став благодати Його, щоб Він відійшов від нього, бо ж у Його присутності Петрова гріховність видавалась йому нестерпною. Він наче б то боявся, що святість Ісуса вплине на нього так, як вогонь на метелика – що вона його просто спалить! Та по цьому моторошному усвідомленню наступило також відкриття Божественної Любові: Петро відчув, що Христос його приймає, його заспокоює і заохочує його зростати. Бо ж у майбутньому, сказав Ісус, Петро має стати ловцем людей. Він, як і всі решта Учнів, буде проводити людські душі до Царства святості й світла. Ця чудова подія показала Учням - і нам - наскільки треба нам Божої помочі. Ми маємо вміння, освіту й досвід, але без Божого благословення та провидіння жодна з них не достатня, щоб досягнути того, чого нам потрібно. Ми мусимо чинити все, що тільки можемо зі своєї сторони і не надіятись на те, що щось нам упаде прямо в горщик. Це не такий світ, в якому винагороджують ледачих. Коли приходить час розплатитися, то ледачі та недбалі часто знаходять, що вони – без грошей і без надії. Це ж - правда, але правдою рівночасно є й те, що це - світ, в якому нам потрібно Бога! Ми мусимо співдіяти – працювати разом з Ним – щоб здобувати успіх та просуватися вперед. Чимало людей, особливо з-поміж нас, з Християнською спадщиною, так уже привикли до подібних висловів, що вони нам звучать, як нудна банальна фраза. Вже й не

зупиняємось, щоб призадумуватись над важливість такого мислення. Отже воно не має значного впливу на те, як ми думаємо, що ми говоримо і що чинимо. І так, доволі часто, люди – навіть такі, як ми, що знаходимося в Християнській спільноті – вже не враховують Бога в своїх планах а чинимо все, що нам подобається. Наприклад: скільки з-поміж нас далі вміщаємо Богослужіння в Церкві в своїх планах на кожну неділю? Досить прийнято в пост-Християнському західному суспільстві голосити, що людина – автономна, що наша сила знаходиться у нас самих, що ми можемо зробити все те, чого тільки дійсно бажаємо. Ясно, що є певна вартість у такому думанню. Для того, щоб мати успіх у житті мабуть і треба того, щоб ми бачили себе сильними та такими, які спроможні давати раду зо всіма викликами життєвими. Але ж знаємо також, що важкі часи нарешті таки наспіють для кожного, без огляду на те, чи хочемо ми їх приймати та до них готуватися, чи ні (гл. Івана 21:18). Досвід віруючих впродовж століть вказує на те, що віра в Бога, і постійне спілкування з Ним, сприяє почутті спроможності, яке необхідне для досягнення і передавання іншим довкола нас вартісного в житті, а не ослаблює його. Сьогоднішня Євангелія закликає нас глибше задуматися над нашою залежністю від Бога. Це ж невід’ємна частина дійсності! Це читання нас спонукує знову й знову винаходити, що наша доля таки залежить від Бога, бо ж є така сила справ, над якими ми не маємо найменшої контролю. Ми можемо і ми повинні трудитися разом з Ним, щоб утішатися таким життям, для якого ми народилися, і так здобувати того, що справді вартісне й тривале.

Nineteenth Sunday after Pentecost: Real Autonomy! - Fr. Ihor Kutash

In today's Gospel (Luke 5:1-11 – it is the Gospel of the 18th Sunday, read this year on the 19th due to the Lukan Jump: [Click](#)) we hear how Jesus helped the fishermen get a huge catch of fish, after they had laboured all night in vain. They were amazed by this! It was a sign to them that they were in the presence of Divinity. Who else but God could give them such a huge catch when they had not been able to get anything at all, experienced fishermen though they were. We have reproduced here a sacred painting of the other miraculous catch of fish by the Disciples after Christ's resurrection (John 21:1-21). This catch assured Peter, who had experienced the wonder of that first miraculous catch, that the Man who stood on the shore of Lake Tiberias and told them to let down the nets once more after a night's vain labour – was indeed the Risen Lord. This painting is by the Ukrainian artist Vasyly Nesterenko (born in Pavlohrad in the oblast of Dnipropetrovs'k) and is found in the refectory of the Cathedral of Christ the Saviour in Moscow. (By an odd coincidence the artist has the same name as the Belarusian nuclear scientist born in Krasnyy Kut in the Luhans'k oblast who was a hero of the ongoing struggle to protect and help the people endangered by the Chornobyl' catastrophe.) For Simon Peter the discovery, brought about by this miracle, that Christ is truly God as well as truly man, was like an explosion in his soul! He fell down at Jesus' knees and begged Him to leave because, in His presence, Peter's sense of his sinfulness was more than he could bear. He seemed to fear that Jesus' holiness would have upon him the same effect a flame has upon a moth - that it would simply burn him up! This frightening realization was then followed by the revelation of Divine Love: Peter found himself accepted by Christ, comforted by Him and encouraged to keep on growing. For one day, said Jesus, Peter would be a fisher of men. He, and all the other disciples, would be guiding human souls into the Kingdom of holiness and light. This wonderful event showed the disciples - and us - how much we need God's help. We have our skill, our education and experience, but without God's blessing and providence none of these are enough to achieve what we need. It is obvious that skill and education, experience and hard work are important. We must do all we can on our part and not simply rely upon things falling into our laps! This is not a world where laziness pays off. When it is time to pay the piper, lazy and careless people usually find themselves penniless and hopeless. This is true, but equally true is the fact that this is a world where we need God! We must cooperate - work together with Him - in order to succeed and get ahead. Many people, especially those of us who have a Christian heritage, are so used to hearing something like this, that it may sound to us like a boring cliché. We don't stop to think about its importance. Thus it has little effect upon what we think, say and do. It is quite common for people - even people like us in the Christian community - to leave God

out of our plans and simply do whatever we want to do. For example: how many of us still keep worship in Church as a normal part of our plans for Sunday? It is common in post-Christian Western society to declare that human beings are autonomous - that our power rests within ourselves, that we can do anything we truly want to do. Such thinking is not without some value. Effective living does seem to require that we see ourselves as being strong and capable of dealing with life's challenges. Yet we also know that difficult times will eventually come upon everyone, whether or not we wish to accept or prepare for them (see John 21:18). It has been the experience of believers throughout the ages that faith in God and a constant relationship with Him, enhances rather than diminishes the sense of empowerment, which is so essential to achieving and contributing things of value in our lives - and to those around us. Today's Gospel urges us to ponder more deeply how much we depend upon God. This is an essential part of reality! We are challenged to rediscover, over and over again, that our destiny - there are ever so many things that are simply beyond our control - is dependent upon God and we can and must work with Him to enjoy the sort of life for which we were born and so achieve what is truly valuable and lasting.

ANNOUNCEMENTS

1. **We welcome Maksym Kazakov**, a young musician-choir director from Ukraine to our Parish. Maksym is here at the invitation of Father Volodymyr and the Parish Council to explore possibility of his engagement by our Parish cantor and assistant choir director. **Вітаємо Максиме.**
2. A hearty congratulations is extended to one of our own - **Stephania Luciuk on her new assignment as a full-time Commissioner of the Canada Energy Regulator - as of August 28 - one of the truly strategic agencies of our Federal Government. Na Mnohee Lita Stephania and the Luciuk family.**
3. **Selo Gardens Housing will have a two bedroom life lease suite available at Selo soon.** If you are interested, contact the manager, Orest, in person or phone him at 306 584 1844.
4. **THE NEXT PREPARATION OF FOOD FOR SALVATION ARMY LUNCH will be Friday November 15 at 5 pm.**
5. **Used Eyeglasses** - Please donate your used eyeglasses to the Lions International to help those in need in the developing countries. A collection box is located at the church's back door. If you require additional information - please speak to Wally Kaminski

For God is able to free you from all these evils this day. But not until He sees that you are purified; not until He sees that a conversion has taken place, and a repentance firm and unshaken, will He entirely remove the tribulation.

The goldsmith, until he perceives the gold well refined, will not draw it out from the furnace; and even so God will not take away this cloud before He hath thoroughly amended us. For He Himself who hath permitted this trial, knows the time for removing it. So it is also with one who plays the harp; he neither overstrains the string, lest he break it, nor relaxes it too much, lest he mar the consonance of its harmony. Thus does God act. He neither places our souls in a state of constant repose, nor of lengthened tribulation; making use of both these at His discretion; for he neither suffers us to enjoy continual repose, lest we should grow listless, nor on the other hand does he permit us to be in constant tribulation, lest we sink under it, and become desperate.

Let us then leave to Him the time for the removal of our evils; let us only pray; let us live in piety: for this is our work, to turn to virtue; but to set us free from these evils is God's work! For indeed He is more desirous to quench this fire than thou who art tried by it: but He is waiting for thy salvation. As tribulation then came of rest, so also after tribulation, rest must be expected. For neither is it always winter, nor always summer; neither are there always waves, nor always a calm; neither always night, nor always day. Thus tribulation is not perpetual, but there will be also repose; only in our tribulation, let us give thanks to God always. - **St John Chrysostom**

OCTOBER – NOVEMBER – DECEMBER SERVICES

- Please note that after every Divine Liturgy during the post Liturgy coffee Father Volodymyr will spend 15-20 minutes providing answers to submitted questions.

Saturday October 26	5:00 pm	Vespers - Selo Chapel
Sunday October 27	10:00 am	Divine Liturgy – Sobor
Wednesday October 30	6:00 pm	Akathyst – Sobor
Saturday November 2	5:00 pm	Vespers - Selo Chapel
Sunday November 3	10:00 am	Divine Liturgy – Sobor
Wednesday November 6	6:00 pm	Akathyst – Sobor
Saturday November 9	5:00 pm	Vespers - Selo Chapel
Sunday November 10	10:00 am	Divine Liturgy – Sobor
Wed November 13	6:00 pm	Akathyst – Sobor
Saturday November 16	5:00 pm	Vespers - Selo Chapel
Sunday November 17	10:00 am	Divine Liturgy – Sobor
Wed November 20	6:00 pm	Akathyst – Sobor
Thursday Nov 21	10:00 am	Divine Liturgy – Synaxis of Archangel Michael and all the Bodiless Hosts – Selo Chapel
Saturday November 23	5:00 pm	Vespers - Selo Chapel
Sunday November 24	10:00 am	Divine Liturgy – Sobor
Wed November 27	6:00 pm	Akathyst – Sobor
Thursday Nov 28		Beginning of Nativity Fast
Saturday November 30	5:00 pm	Vespers - Selo Chapel
Sunday December 1	10:00 am	Divine Liturgy – Sobor
Wed December 4	10:00 am	Divine Liturgy – Entry of Theotokos into the Temple – Selo Chapel
	6:00 pm	Akathyst – Sobor
Saturday December 7	5:00 pm	Vespers - Selo Chapel
Sunday December 8	10:00 am	Divine Liturgy – Sobor
Wed December 11	6:00 pm	Akathyst – Sobor
Friday December 13	10:00 am	Divine Liturgy – Apostle Andrew – Selo Chapel
Saturday December 14	5:00 pm	Vespers - Selo Chapel
Sunday December 15	10:00 am	Divine Liturgy – Sobor
Wed December 18	6:00 pm	Akathyst – Sobor
Thursday December 19	10:00 am	Divine Liturgy – St. Nicholas - Sobor
Saturday December 21	5:00 pm	Vespers - Selo Chapel
Sunday December 22	10:00 am	Divine Liturgy – Conception by St. Anne of the Holy Theotokos - Sobor
Wed December 25	6:00 pm	Akathyst – Sobor
Saturday December 28	5:00 pm	Vespers - Selo Chapel
Sunday December 29	10:00 am	Divine Liturgy – Sobor

Дай нам Господи таке співчуття, таку любов, щоб ті, кому ми скажемо слово віри, надії і розради, ожили, - ожили вічною надією, яка все перемагає вірою і впевнилися, що все до кінця перемагається любов'ю, і Божою, і людською!

Митрополит Антоній Сурозький

Father Volodymyr's Teaching Corner

Over the next number of months, we will present a systematic review – teaching on the purpose and process of the Divine Liturgy. The presentation is drawn from a book by *A Monk of the Eastern Orthodox Church – Our Life in the Liturgy. New York: St. Vladimir's Press, 1990.* Please read carefully and reflect deeply.

10

The Great Entrance

At this moment the priest will bear to the holy table the bread and wine that were prepared on another table, the “prothesis” or “proskomedia,” located at one side of the sanctuary. The solemn procession by which this transfer is completed is called the “Great Entrance.” Thus it complements the Lesser Entrance, which we have already described and during which the Book of the Gospels enters the altar in procession.

During the Great Entrance the choir sings: “Let us, who mystically represent the cherubim and sing the thrice-holy hymn to the life-creating Trinity, now lay aside all earthly cares.” The words of the Lesser Entrance proclaimed that our entrance was united with that of Angels. At the Great Entrance, we accomplish still more. We proclaim that in a mysterious way, through the divine grace, we ourselves have become the images or representative of the Angels. In a certain sense, we identify with them. This is why, during the transforming moment, we should put aside every worldly care, freeing ourselves from everything that does not have God as its unique focus.

At the same time, however, we should not, and indeed we cannot, forget or neglect the needs of our brothers and sister. Therefore, before they cross the threshold of the iconostasis in a movement that culminates at the holy altar, the clergy commemorate the bishops of the Church, the leaders of the nation and city in which we live, and any other particular intention which is appropriate (the sick, the suffering, those persecuted for their faith, newly departed members of the community, etc.).

Only then are the bread and wine placed on the holy table and censed, while the choir sings: “That we may receive the King of all, who comes invisibly upborne by the angelic host. Alleluia!”

11

Community of Love and Faith

The Great Entrance is followed by a rather long list of petitions. Then the liturgy moves on to the solemn confession of our faith. As a prelude to this confession, the priest or deacon addresses to the faithful a supreme exhortation to love: “Let us love one another, that with one mind and one heart we may confess...” And the choir continues: “The Father, the Son, and the Holy Spirit: one in essence and undivided.”

This moment is of the greatest importance, since these words that have just been spoken express the very nature of the Church. In a common love and by a common love the Church proclaims its faith in the ultimate community of love which is formed by the Father, the Son, and the Holy Spirit.

The Church itself is a community of love. As such, it declares itself to be as well a community of faith. Those who refuse to love others cannot worthily confess the love of the three divine Persons. I cannot say, “I believe in Love,” if at the same moment I do not include in that divine love every man and